16/11/2022

Ο Λέρου Παΐσιος για την Κυριακή Θ’ Λουκά, την απληστία και τις αδυναμίες του ανθρώπου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Στο μήνυμά του για την Κυριακή Θ’ Λουκά, ο **Μητροπολίτης Λέρου κ. Παΐσιος** αναφέρθηκε στην απληστία, στις αδυναμίες, τα πάθη που οδηγούν τον άνθρωπο σε παράλογες αποφάσεις.

Αναλυτικά το μήνυμα του Μητροπολίτη Λέρου

«Άφρων, ταύτη τη νυκτί την ψυχή σου απαιτούσιν από σού, ά δε ητοίμασας τίνι έσται;»

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Ως βροντή δυνατή, ακούστηκε η φοβερή αυτή του Θεού φωνή, στα αυτιά του δυστυχούς και αθλίου πλουσίου της σημερινής ευαγγελικής περικοπής, «α δε ητοίμασας τίνι έσται;». Ο άφρων αυτός πλούσιος δεν ακούει την φωνή της αλήθειας, και ούτε πείθεται στην ορθότητα του λόγου, αφού σκέπτεται το τι να πράξει δια να εξασφαλίσει τα πρόσκαιρα αγαθά του, αλλά λέγει «καθελώ μου τάς αποθήκας και μείζονας οικοδομήσω».

Ο άθλιος και δυστυχισμένος αυτός πλούσιος στην απληστία του δεν κατενόησε τους λόγους του Θεού που του είπε: «άφρων, αυτή τη νυκτί την ψυχή σου απαιτούσιν από σού», αλλά μόνος του μονολογεί και λέγει: «ψυχή μου, έχεις πολλά αγαθά, για πολλά έτη, ησύχασε λοιπόν, φάγε, πίε, ευφραίνου, δεν υπάρχει άλλη ζωή, εδώ είναι ο παράδεισος, εδώ είναι και η κόλαση».

Ενώπιον του δικαίου Κριτού παρουσιάστηκε ο άφρων πλούσιος και αντί να είναι στολισμένος με έργα ευάρεστα στο Θεό, ήταν φορτωμένος με την τρομερή ενοχή της απληστίας, της αφροσύνης και της σκληροκαρδίας. Η απάτη του πλούτου, λέγει ο Κύριος, «συμπνίγει» τον λόγο του Θεού, στομώνει την φωνή της συνειδήσεως και ο άνθρωπος μένει «άκαρπος».

Οι αδυναμίες και τα πάθη όταν υποδηλώνουν την καρδιά κάθε ανθρώπου, σκοτίζουν τον νουν και την διάνοιά του, και τον οδηγούν σε παράλογες αποφάσεις και πράξεις καταστρεπτικές δια τον ίδιο και του δημιουργούν καταστάσεις αφροσύνης. Η αφροσύνη και η ασπλαχνία είναι αδικίες προς τους ανθρώπους και αγνωμοσύνη προς τον Πολυεύσπλαχνο Θεό, τον Δωτήρα παντός αγαθού.

Ο άνθρωπος αυτός λέγει εν τη αφροσύνη του, ως ο άφρων πλούσιος, «ψυχή μου, έχεις πολλά τα αγαθά, κείμενα εις έτη πολλά, αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου», επομένως ο άνθρωπος αυτός είναι άξιος πάσης καταδίκης και αιωνίου τιμωρίας.

Ο Θεός παρέχει στον άνθρωπο την ζωή και διατηρεί αυτή δια της θείας αυτού δυνάμεως και προνοίας. Αλλά όταν ο άνθρωπος νομίζει ότι, η ζωή του εξαρτάται από τα πρόσκαιρα αγαθά του μάταιου τούτου κόσμου και σ' αυτά προσβλέπει κάθε μέρα, τότε αρνείται την δύναμη του Θεού και την ύπαρξη Αυτού και λατρεύει τα πλούτη.

Η ζωή όμως του κάθε ανθρώπου δεν εξαρτάται και δεν διατηρείται από τα πλούτη και τα υπάρχοντα αγαθά εδώ στη γή, άλλος την ρυθμίζει και Εκείνος ο άλλος είναι ο πλάσας τον άνθρωπο κατ' εικόνα και ομοίωση Θεός.

Ο άφρων πλούσιος κατόρθωσε με τα ανυπολόγιστα αγαθά του να συντηρήσει και να παρατείνει την ζωή του στον πρόσκαιρο αυτό κόσμο, όμως ήλθε η ώρα και τον παρέλαβε ο θάνατος, «εν νυκτί» και ο δυστυχής δεν πρόφτασε να απολαύσει πάντα τα αγαθά του, όπως έλεγε «ψυχή μου έχεις πολλά τα αγαθά φάγε, πίε,

ευφραίνου».

Αδελφοί μου,

Όλα τα πράγματα του κόσμου τούτου είναι πρόσκαιρα και μάταια. Τιμές, δόξες, πλούτη, είναι σκιά και ματαιότης. «Πάντα ματαιότης τα ανθρώπινα, όσα ουχ υπάρχει μετά θάνατον, ου παραμένει ο πλούτος, ου συνοδεύει η δόξα, επελθών γάρ ο θάνατος πάντα ταύτα εξηφάνισται». Το μόνο βέβαιο και η αληθής χαρά και ευδαιμονία δια τον χριστιανόν είναι η αιώνιος ζωή, εν τη βασιλεία των ουρανών.

Εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών. ΑΜΗΝ.

+ Ο Μητροπολίτης Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας Παΐσιος